

Dr John Oswalt, Królowie, Sesja 30, Część 1

2 Królowie 24-25, Część 1

© 2024 John Oswalt i Ted Hildebrandt

Szkoda, że nie mogliśmy zakończyć naprawdę pozytywnie, ale w rzeczywistości książka nie kończy się w ten sposób. Chociaż, jak widać po tytule, który tutaj wybrałem, daje nam to mały promyk nadziei na samym końcu i porozmawiamy o tym. W zeszłym tygodniu mówiłem o tych niesamowitych 20 lub 25 latach, które mają miejsce tutaj.

Jozjasz zmarł w 609 r. Młodszy z dwóch jego synów został, jak sądzę, osadzony na tronie przez antyegipską frakcję w rządzie i przetrwał tylko trzy miesiące, Jehoachaz, zanim Egipcjanie zdejmowali go z tronu i nałożył na ziemię ogromny hołd. Posadzili na tronie jego starszego brata Jehojakima i moim zdaniem Jehojakim jest prawdziwym politykiem. To znaczy, jeśli ktoś tu jest politykiem, to przykro mi, ale jest cynikiem, sceptykiem i kieruje przedstawieniem siłą.

Zmienił konie z Egipcjan na Babilończyków, gdy w 605 r. przybył Nabuchodonozor, a następnie, gdy Babilończycy ponieśli porażkę na granicy Egiptu, ponownie zmienił stronę i zbuntował się przeciwko Babilończykom. Otrząsnęli się po niepowodzeniu, wrócili i oblegli to miejsce. Joy, mogę umrzeć w tajemniczy sposób.

Nie wiemy dokładnie, co się stało, ale jego 18-letni syn Jehojakim przejął po nim władzę i natychmiast się poddał. On i reszta rodziny królewskiej zostają wzięci na wygnanie do Babilonu, a Babilończycy osadzili na tronie Judy jego wuja, trzeciego syna Jozjasza, na tronie zmienili jego imię z Mattaniasz na Sedekiasz, a Sedekiasz został człowiek, który rządzi słupem. Niezależnie od tego, w którą stronę wieje wiatr, on tak właśnie wieje i w końcu zbuntował się, a Babilończycy to przejęli.

Przybył, oblegał miasto, zniszczył je, zabił, no cóż, nie zabił go, porozmawiamy o tym, ale taka jest historia. Spójrzmy więc jeszcze raz na Jehoahaza, przez trzy miesiące, ale jeszcze raz, w wersecie 32, uczynił on zło w oczach Pana, tak jak czynili jego ojcowie. A jeśli spojrzymy z góry na Jehojakima, to samo powiedziano o nim, że czynił zło, jak czynili jego ojcowie.

Teraz zastanawiam się, co to oznacza? Jego ojciec, Jozjasz, był bardzo dobrym człowiekiem, ale myślę, że mówimy o dłuższych, dłuższych przodkach, bardziej wstecz, w szczególności o Manassesie i Ammoncie. Jak już mówiłem kilka razy, jest całkiem jasne, że Manasses ustanowił wzór, a nie ten znacznik i ten wzór miał przerwę, czyli Jozjasz, ale wzór poszedł dalej. Zatem kilkakrotnie powiedziano nam, że Juda poszedł do niewoli z powodu grzechów Manassesza.

Jestem jednak pewien, że nie mówimy o rzeczach, których sam Manasses zrobił tak wiele, choć w ciągu 52 lat dokonał wielu strasznych rzeczy. Ale mówimy o grzechach, które zasiał w narodzie i które były kontynuowane, z wyjątkiem wybryku Jozjasza, jeśli mogę to tak nazwać. Kiedy więc myślimy o narodach i historii narodów, musimy myśleć w dłuższej perspektywie.

Przez ostatnie dwa stulecia w Ameryce żyliśmy dzięki impulsowi pobożnych ludzi. Tempo szybko się kończy. Zatem pytanie do was i do mnie brzmi: jaki impuls budujemy w naszych własnych rodzinach, w naszych własnych liniach, niezależnie od tego, co może się stać z tym krajem? Patrząc wstecz na swoją historię i jestem wdzięczny za pokolenia wierzących.

Prapradziadek Karen, prawda? Czy to ojciec Harry'ego, czy dziadek Harry'ego? OK, prapradziadek był metodystą, cóż, nie był, był pisarzem obwodu Braci w północnej części stanu Nowy Jork, Johnem Wesleyem Clarkiem. Zatem znowu jest tam dziedzictwo, które modli się do Boga. Pytanie więc brzmi: jak ty i ja ustalimy granicę, niezależnie od tego, co może się wydarzyć w naszym kraju? Możemy się modlić i musimy się modlić.

Ale dla mnie i dla ciebie problem polega na tym, jaki precedens możemy stworzyć, aby za cztery pokolenia od teraz można było powiedzieć, że dziecko szło drogą swoich ojców lub matek? Spraw, Panie, daj. Dlaczego więc sądzisz, że jest to czysta spekulacja, a Pan nas do tego zaprasza? Jak myślisz, dlaczego nie poszedł w ślady Jozjasza? Jozjasz rządził; umarł, miał 39 lat, ale rządził 31 lat, wstąpił na tron w wieku ośmiu lat, przepraszam, 12, lepiej to sprawdź, osiem, tak, dobrze, w porządku.

Wspaniale jest czasem popracować nad pamięcią. Zatem, sprawując władzę przez te lata, najwyraźniej prowadził energiczne życie dla Boga. Jak myślisz, dlaczego Jehoachaz za nim nie poszedł? Byłem zajęty rządzeniem, cóż, rządził tylko przez trzy miesiące.

Bardzo możliwe, że boi się Egiptu. Jego matka pochodziła z Libny, miasta zniszczonego przez Jozuego. Jest bardzo, bardzo prawdopodobne, że to samo dzieje się u wszystkich trzech chłopców.

Joachaz, Jojakim i Sedekiasz, wszyscy trzej, synowie Jozjasza, żaden z nich nie poszedł za swoim ojcem. Jak zapewne wiesz, chcąc zostać obywatelem Izraela, musiałbyś udowodnić, że Twoja matka była Żydówką. Nie ma znaczenia, kim był twój ojciec.

Mógłby być Węgrem, ale mógłby być wielkim żydowskim przywódcą. Ale jeśli twoja matka nie jest Żydówką, nie zostajesz obywatelem Izraela. Oni zrozumieli.

I z pewnością w tej sytuacji, gdy masz harem, dzieci są pod wpływem swoich matek. Zatem tutaj, dwa dni po Dniu Matki, wasze matki, wasz wpływ jest krytyczny. Tego nie wiemy.

Powtarzam, że to spekulacje, ale po prostu bardzo interesuje mnie to, że z jakiegoś powodu Jozjasz nie miał wpływu na życie swojego syna. Część tragedii. Spójrz więc na rozdział 24, wersety 3 i 4. To wszystko przydarzyło się Judzie zgodnie z poleceniem słowa, aby usunąć ich sprzed swego oblicza z powodu grzechów Manasses a i wszystkiego, co uczynił.

Tu jest. Wyznaczył trajektorię, która nie miała zmienić serc i umysłów ludzi. Prawda jest taka, że zjeżdżamy w dół.

Trzeba się wspinać, żeby wejść pod górę. Aby było to łatwe, łatwo jest zostać bałwochwalcą. Trudno jest oddać kontrolę nad swoim otoczeniem, życiem, naturą i oddać ją w ręce Boga, którego nie widzisz.

Zatem sposób, w jaki wprowadził swój lud, był łatwy. A to, do czego Jozjasz ich wzywał, było trudne. A oni najwyraźniej nie chcieli iść tą drogą.

Zatem znowu nie jest tak, że Manasses czynił złe rzeczy i dlatego niezależnie od tego, jakie dobre rzeczy ludzie mogliby później zrobić, Bóg ich dopadnie. Nie, Manasses wyznaczył trajektorię, którą chętnie podążali. A gdy tylko Jozjasz odszedł, najwyraźniej bez szemrania powrócili do starych zwyczajów.

Zatem zarówno Jehoachaz, jak i Jehojakim kroczą tą samą ścieżką ustanowioną przez Manasses a. Najwięcej o Jehojakimie wiemy z Księgi Jeremiasza. Chcę, żebyście spojrzeli na fragment Księgi Jeremiasza, który odzwierciedla, kim był ten człowiek, Jehojakim.

Bóg powiedział Jeremiaszowi: W czwartym roku panowania Jojakima, syna Jozjasza, króla w Judzie, Pan przekazał Jeremiaszowi następującą wiadomość: Weź zwój i spisz wszystkie moje przesłania przeciwko Izraelowi, Judzie i innym narodom. Zaczynij od pierwszego przesłania z dnia Jozjasza. Zapisz każdą wiadomość aż do chwili obecnej.

Być może mieszkańcy Judy pokutują, gdy ponownie usłyszą o wszystkich strasznych rzeczach, które dla nich zaplanowałem. Wtedy będę mógł przebaczyć im grzechy i złe uczynki. I to jest bardzo interesujące.

O, trajektoria jest ustalona. Manasses dopuścił się pewnych rzeczy i spadnie na nich sąd z powodu grzechów Manasses a. Chyba, że pokutują.

A jeśli pokutują, z radością im przebaczę. Widzicie, to samo mówiłem wam wcześniej na temat proroctw izraelskich. Dla poganina patrzysz na gwiazdy, patrzysz na wątrobę owce, patrzysz na loty ptaków i mówisz, że to musi się wydarzyć jutro.

Jest to z góry określone przez kształt wszystkich tych znaków. Hebrajski prorok mówi: Z powodu grzechów Manasses pójdziesz do niewoli, jeśli nie odpokutujesz. I nie musisz tego robić.

Niewola jest przesądzona. Manasses, chyba że zmienią się twoje wybory. Proroctwa biblijne opierają się na chwale ludzkiej wolności i odpowiedzialności.

Jest to dla mnie bardzo interesujące. Patrzę na proroka, który mówi. Podobnie jak Zachariasz, Jerozolima już nigdy nie upadnie.

Od tego czasu spadł kilka razy. Zachariasz był Zachariaszem, fałszywym prorokiem. NIE.

Gdyby byli wierni, gdyby uwierzyli. Jerozolima nigdy nie upadnie. Wchodzimy w ten pogański sposób myślenia.

No cóż, Bóg to przepowiedział. Więc to musi się wydarzyć. Nie ma znaczenia.

Nie, Judo. Nawet w tak późnym terminie. Można było uniknąć wygnania.

Jest prawdopodobne, że to się stanie. Nie. Biorąc pod uwagę ustalony wzorec i łatwość, z jaką popadamy w grzeszne zachowanie.

Ale czy można to zmienić? Absolutnie. W każdym razie oto jest. Zapisz to.

Zapisz to. Minęły cztery lata panowania Joachima. Zaraz zaprzeda się Babilończykom.

Zdobądź zwój. Zapisz każdą wiadomość, którą kiedykolwiek przekazałeś. Wow.

Ktoś miał dobrą pamięć. Ale to oczywiście było w tamtych czasach zadaniem ucznia. Uczniowie mieli zapamiętać wszystko, co powiedział mistrz.

Tak więc zdobył Barucha, pisarza. Spisał to wszystko i spisał na zwoju, a Baruch udał się do świątyni.

Wtrąca tutaj wersety od 3 do 21. Baruch poszedł do świątyni w święto, kiedy było tam dużo ludzi. I on to przeczytał.

A niektórzy byli zszokowani. Którzy byli zdumieni, gdy to usłyszeli. A oni na to: „Hej, niektórzy przywódcy muszą to usłyszeć”.

Przywódcy więc to wzięli i przeczytali . I w końcu wiadomość dotarła do Joachima. Król wysłał Jehudiego po zwoj.

Jehudi przyniósł go z pokoju Eliszamy i przeczytał królowi, podczas gdy wszyscy jego urzędnicy stali obok. Była późna jesień i król przebywał w zimowej części swojego pałacu, siedząc przed ogniem, aby się ogrzać. Za każdym razem, gdy Jehudi kończył czytać trzy lub cztery kolumny, król brał nóż i odcinał tę część zwoju.

Wrzucił go do ognia, sekcja po sekcji. Aż do spalenia całego zwoju. Ani król, ani jego słudzy nie okazali żadnych oznak strachu ani skruchy po tym, co usłyszeli.

Nawet gdy Elnatan, Deliasz i Gemariasz błagali króla, aby nie palił zwoju, ten nie słuchał. To jest ten mężczyzna. Teraz pomyśl o tym, co zrobił, gdy czytali Księgę Powtórzonego Prawa Jozjaszowi. Z bólu rozdarł swoje ubranie.

Czy to jest słowo Boże? O mój Boże. Ale nie ten facet. Nie ten facet.

Zatem najpierw jest Egipcjaninem, a potem Babilończykiem. Potem, gdy wydaje się, że może zbuntować się przeciwko Babilończykom, buntuje się i płaci cenę. Drogi Boże.

Tak łatwo jest zahartować się na słowo, że to tylko książka. Stara książka. Antyczna książka.

Nie. Nie. To jest samo Słowo Boże. W tym wąskim tomie znajduje się objawione słowo Boże, na zawsze i na dzisiejszy wieczór.